

मैधुकूल adj. *dessen Ufer (कूल) aus Butter (मधु) besteht* AV. 4, 34, 6.
 मधुकूत् AV. 9, 1, 16.
 मधुधार AV. 18, 4, 37.
 मधुनालिकेरक, °केरिक ÇKDr. u. माघीकफाल.
 मधुप 2) Bhāg. P. 10, 47, 12.
 मधुपर्क AV. 10, 3, 21.
 मधुप्रतीक Z. 2. fgg. vgl. SARVADARÇANAS. 168, 19. 179, 2. 9.
 मधुभाग, lies 6, 116, 2.
 मधुभूमिक (मधु + भूमिका) adj. *Bez. eines Jögin auf der zweiten Stufe* SARVADARÇANAS. 178, 20.
 मधुमत 3) m. N. pr. eines Mannes R. 7, 43, 2.
 मधुमत् 3) b) vgl. SARVADARÇANAS. 168, 19. 178, 9. 13. fg.
 मधुमत्त n. N. pr. einer Stadt R. 7, 79, 18. 80, 17.
 मधुमाधवी 2) MBh. 4, 454.
 मधुमाघीक BHATT. 14, 94. मधु माघीकिम् v. 1.
 मधुर 3) c) R. 7, 108, 2. 10. fg. मधुरेश्वर 84, 10. Comm.: मधुरेश्वरं मधु-
 रश्यातो तन्नामकत्वादीश्वरस्तम्.
 मधुखर्जूरिका f. *eine best. Pflanze, = माघीमधुरा* RĀĀN. im ÇKDr. u. d. letzten W.
 मधुखर्जूरी f. desgl., = मधुखर्जूरिका RĀĀN. im ÇKDr. u. d. letzten W.
 मधुरिमन् Śāh. D. 303, 2.
 मधुल 1) AV. 7, 36, 2.
 मैधुसंदेश (मधु + सं) adj. *lieblich aussehend* AV. 1, 34, 3.
 मधुस्रव 1) वृत्ता: Bhāg. P. 10, 27, 26.
 मधुक्नु 1) Bhāg. P. 11, 8, 15. fg. = मधावासघातक Comm. in VP. II, 219. *sooth-sayer* WILSON.
 मधूल vgl. माधूल.
 मध्यन्य adj. *eine Mittelstufe einnehmend, nicht ganz hoch und nicht ganz niedrig stehend* (in einer best. Kaste) KULADĪP. im ÇKDr. u. मौलिक.
 मध्यम 2) g) pl. *Bez. einer best. buddhistischen Secte, = माध्यमिक* SARVADARÇANAS. 24, 12.
 मध्यमन्दिर 1) SARVADARÇANAS. 64, 9. 73, 9. fg.; vgl. पूर्णप्रज्ञ.
 मध्यमिक vgl. माध्यमिक.
 मध्यमेष्टा adj. so v. a. मध्यमस्था AV. 2, 6, 1. 3, 8, 2.
 मध्ययोगिन् so v. a. *factisch und theoretisch in Conjunction stehend;* vgl. अतिक्रान्तयोगिन्.
 मध्यादित्य (मध्य + आ) m. *die Sonne zur Mittagszeit: °गते ऽकृति* R. 7, 31, 7.
 मध्याह्न m. N. pr. eines Schülers des Çamkarakārja LA. (II) 87, 17.
 — Vgl. माध्याह्निक.
 मध्यमार्गम् zu streichen; vgl. मार्गवशायात्.
 मन् caus. Z. 9 füge बहुमान्य R. 7, 6, 13 hinzu. — desid. Buāg. P. 10, 81, 24.
 — अत्र 1) अत्रमन्यति Buāg. P. 11, 3, 9.
 — आ vgl. 2. आमन.
 — उप halten für: वचो वः समवेतार्थं तातितडुपमन्महे Buāg. P. 10, 83, 22
 — नि dass.: (अच्युतम्) प्रेष्टे न्यमंसत स्वं स्वम् Buāg. P. 10, 61, 2.
 — प्र Z. 2 lies 1, 62, 1 st. 1, 72, 1.
 — अभिप्र Z. 1 lies त्वाभिप्रमन्वते.

V. Theil.

मन 2) v. 1. für मनस् gāṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.
 मनःपर्याय (मनस् + प) m. *bei den Ġaina die zur vollkommenen Klarheit gelangte Einsicht, Bez. der vorletzten Stufe in der Erkenntnis der Wahrheit* SARVADARÇANAS. 32, 5. 12.
 मनन 2) SARVADARÇANAS. 76, 6. 8. 103, 21. 104, 3.
 मनःषष्ठ adj. *mit dem Manas sechs seiend: die Sinne* AV. 19, 9, 5.
 मनस्केत (म + केत) m. *Vorstellung* AV. 6, 103, 1.
 मनस्तेजस् (म + ते) adj. AV. 10, 3, 28.
 मनस्त्व n. nom. abstr. von मनस् SARVADARÇANAS. 106, 14.
 मनस्पाप wird vom Padap. wohl irrtümlich als comp. gefasst.
 मनःस्वामिन् m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 89, 8. 93, 32.
 मनिन्ध s. मानिन्ध.
 मनुज्ञात 1) RV. 1, 43, 1.
 मनुतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Bhāg. P. 10, 79, 21.
 मनुष्यज्ञा AV. 11, 4, 16. 12, 4, 43.
 2. मनोगति, विमान *gehend, wohin man auch wünscht*, KATHĀS. 119, 129.
 मनोजविन्, °जवित् SARVADARÇANAS. 76, 12. fg. 179, 3.
 मनोदत्त (मनस् + दत्त) adj. *im Geist —, in Gedanken gegeben, ange-wünscht* Bhāg. 10, 43, 28.
 मनोऽनुग 1) R. 7, 33, 2.
 मनोरथ 1) a) in der Dramatik *ein auf indirecte Weise ausgesprochener Wunsch* Śāh. D. 468. 434.
 मनोरथदायक adj. *die Wünsche erfüllend; m. N. eines Kalpavṛksha* KATHĀS. 90, 7.
 मनोरथमय (von मनोरथ) adj. f. ई *aus Wünschen bestehend, voller Wünsche seiend* Bhāg. P. 11, 22, 47.
 मनोरम 2) auch N. pr. eines Berges Ind. St. 10, 281.
 मनोरथ्य (मनस् + र्थ) n. *das Reich der Phantasie, — der Empfindung: तदेतन्मनोरथ्यविज्ञम्भणम् hier entfaltet sich —, thut sich kund das Reich der Ph. (nicht das der Vernunft)* SARVADARÇANAS. 4, 7. 143, 3.
 मनोवती N. pr. einer mythischen Stadt auf dem Meru Schol. zu Bhāg. P. 5, 16, 30.
 मनोवृत्ति *Gemüthsstimmung* Schol. zu Daçar. 2, 34.
 मनोक्तर 2) c) *Bez. des 5ten Tages des bürgerlichen Monats (कर्मास, Ind. St. 10, 296.*
 मनोकारिका f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 117, 9.
 मन्त्र n. KATHĀS. 60, 54. 3) *bei den ekstatischen Çaiva als beseeltes Wesen gedacht* SARVADARÇANAS. 81, 6. 83, 9. 16. 86, 3. 10. °गण 98, 14.
 मन्त्रकल्पद्रुम m. *Titel eines Werkes des Çriḡṇānānandaśa* ÇKDr. Suppl. u. कागद.
 मन्त्रभेद 2) *ein best. Zauberspruch; s. oben u. अत्रसर 3).*
 मन्त्र्य 3) मन्त्रित n. *Berathung* R. 7, 39, 18.
 — अत्रि *ein Mädchen anreden* so v. a. *sie zur Ehe verlangen* R. 7, 36, 23.
 — उपा *auffordern* Buāg. P. 10, 70, 47. 86, 37.
 — उप, उपयत्नित M. 11, 177 fehlerhaft für उपयत्नित.
 — निम् *hinaus-, wegsprechen* AV. 9, 8, 1.
 मन्त्रप्रश्न lies Amulet st. Diagramm.
 मन्त्रवर्णा vgl. मन्त्रवर्णिक.

105